

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Vojtěcha Šimíčka (soudce zpravodaj), soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mráky ve věci žalobců: a) **S. M.**, b) **nezl. L. H.**, c) **nezl. Z. H.**, všichni zastoupeni advokátem Mgr. Faridem Alizeyem, Stodolní 7, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2025, čj. OAM-974/ZA-ZA11-ZA13-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 2. 2026, čj. 30 Az 6/2025-35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobců Mgr. Faridu Alizeyovi **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v celkové výši 27 921,96 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalobci podali dne 8. 9. 2025 žádost o udělení mezinárodní ochrany, které však žalovaný nevyhověl a podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (*zákon o azylu*), ji zamítl jako zjevně nedůvodnou. Dospěl totiž k závěru, že žalobci pocházejí ze země, kterou Česká republika považuje za bezpečnou. Proti tomuto rozhodnutí se žalobci bránili žalobou, kterou Krajský soud v Hradci Králové nyní napadeným rozsudkem zamítl.

[2] Žalobci (*stěžovatelé*) se proti rozsudku krajského soudu brání kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., tedy pro nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení; pro vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, a pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.

[3] Stěžovatelé namítají, že žalovaný nesprávně aplikoval § 16 odst. 2 zákona o azylu, neboť dostatečně neposoudil, zda je Arménie skutečně bezpečnou zemí původu. Stěžovatelé podrobně vylíčili, že jim při návratu do Arménie hrozí pronásledování soukromými osobami, které vyhrožovaly otci nezletilých stěžovatelů poté, co se stal svědkem trestného činu. Jelikož ale v roce 2025 zemřel, hrozí právě stěžovatelům nebezpečí odvety ze strany těchto soukromých osob. Stěžovatelé jsou rovněž přesvědčeni, že se nemohou obrátit na tamní orgány, neboť jim před vycestováním neposkytly řádnou ochranu. V tomto kontextu pochybil rovněž krajský soud, neboť pouze převzal závěry žalovaného a napadený rozsudek nedoplnil o vlastní úvahy. Krajský soud dostatečně nezohlednil rovněž skutečnost, že nezletilí stěžovatelé jsou na území České republiky plně integrováni a docházejí zde do školy. Vycestováním do Arménie by byli vytrženi ze školního kolektivu, což by mohlo mít nepříznivý vliv na jejich psychický vývoj. Napadený rozsudek je v rozporu též s čl. 3 Úmluvy o právech dítěte, protože krajský soud neprovedl individuální posouzení zranitelnosti členů rodiny ani se nezabýval nepříznivými následky zásahu do jejich pobytu na území České republiky.

[4] NSS připomíná, že v řízení před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, z čehož plyne, že se musí podle § 104a odst. 1 s. ř. s. nejprve zabývat tím, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelů. Není-li tomu tak, soud ji odmítne jako nepřijatelnou. V souladu s ustálenou judikaturou se o přijatelnou kasační stížnost může jednat tehdy, 1) dotýká-li se právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo plně judikaturou zdejšího soudu řešeny; 2) jedná-li se o právní otázky řešené judikaturou rozdílně; 3) existuje-li důvodná potřeba učinit judikaturní odklon; anebo 4) bylo-li v rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatelů. Přijatelnost kasační stížnosti je tedy třeba odlišovat od její přípustnosti na straně jedné a důvodnosti na straně druhé. Teprve je-li kasační stížnost přípustná i přijatelná, NSS posoudí její důvodnost.

[5] NSS se nejprve zabýval tvrzenou nepřezkoumatelností napadeného rozsudku [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Byla-li by totiž tato námitka důvodná, mohlo by se jednat o důvod přijatelnosti ve smyslu zásadního pochybení krajského soudu, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatelů, a NSS by napadený rozsudek zrušil, aniž by zkoumal důvodnost dalších kasačních námitek.

[6] Stěžovatelé nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku spatřují pouze v tom, že krajský soud nekriticky převzal závěry žalovaného za své, aniž by sám vyhodnotil jednotlivé žalobní námitky. NSS proto připomíná, že podle ustálené judikatury platí, že „*je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil*“ (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27.7.2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS). Současně je ale zřejmé, že se krajský soud řádně zabýval jednotlivými žalobními námitkami, posoudil nebezpečí, které stěžovatelům v zemi původu hrozí, a náležitě vysvětlil, proč pronásledování ze strany soukromých osob samo o sobě není důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Z napadeného rozsudku je tedy znatelné, jaké skutečnosti považoval krajský soud za rozhodné a jakými úvahami se řídil. Lze proto uzavřít, že napadený rozsudek je přezkoumatelný.

pokračování

[7] Krajský soud nepochybil ani při posuzování tvrzeného nebezpečí, které stěžovatelům hrozí v případě návratu do země původu. V souladu s ustálenou judikaturou NSS dospěl k závěru, že pronásledování či hrozba vážné újmy ze strany soukromých osob může být azylově relevantní důvodem pouze tehdy, bylo-li by v řízení zjištěno, že státní orgány v zemi původu nejsou schopny nebo ochotny zajistit ochranu ve smyslu § 2 odst. 6 zákona o azylu (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2008. čj. 5 Azs 50/2008-62). To však v řízení zjištěno nebylo a ani stěžovatelé nepředložili žádné přesvědčivé důkazy, které by tomu nasvědčovaly. Naopak je ze správního spisu zřejmé, že policejní orgány měly snahu nahlášený incident řešit a poskytnout náležitou ochranu.

[8] K tvrzené integraci nezletilých stěžovatelů na území České republiky a plnění školní docházky NSS konstatuje, že tato námitka byla před krajským soudem uplatněna výlučně v žádosti o přiznání odkladného účinku žalobě a žalobní námitky směřovaly pouze proti závěrům žalovaného o bezpečnosti v zemi původu. Zdejší soud proto připomíná, že je na samotných stěžovatelích, aby již v řízení o žalobě poskytli soudu přesvědčivou argumentaci, tedy uvedli racionální důvody, pro které mají za to, že žalovaný pochybil při posuzování jejich žádosti o mezinárodní ochranu. To však stěžovatelé neučinili a omezili se na obecná tvrzení o nebezpečí, které jim v zemi původu údajně hrozí ze strany soukromých osob. Zdejší soud pouze doplňuje, že ani plnění školní docházky a vytržení nezletilých stěžovatelů ze školního kolektivu není samo o sobě důvodem pro udělení mezinárodní ochrany.

[9] NSS proto uzavírá, že kasační stížnost je nepřijatelná. V této věci nevystala žádná otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková, kterou by bylo třeba řešit odlišně, a krajský soud se současně nedopustil ani hrubého pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatelů. Jelikož kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelů, NSS ji podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[10] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelé neměli v posuzované věci úspěch, proto jim právo na náhradu nákladů nenáleží. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

[11] Stěžovatelům byl ustanoven k ochraně jejich práv advokát Mgr. Farid Alizey a jeho výdaje proto platí stát. Soud přiznal zástupci stěžovatelů odměnu za dva úkony právní služby, a to za převzetí a přípravu zastoupení (§ 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (*advokátní tariff*) a za doplnění kasační stížnosti (§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Odměna za každý úkon právní služby činí 4 620 Kč (§ 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 5 advokátního tarifu); protože advokát zastupoval celkem 3 stěžovatele, navyšuje se tato odměna o částku 12 936 Kč (7 392 Kč + 5 544 Kč - § 12 odst. 4 advokátního tarifu). Vedle toho náleží zástupci náhrada paušálních nákladů, která činí 450 Kč za každý jeden úkon (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Zástupci stěžovatelů tedy náleží odměna ve výši 23 076 Kč, navýšená o DPH ve výši 4 845,96 Kč; celkem tedy 27 921,96 Kč. Tato částka mu bude vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu NSS.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. května 2026

Vojtěch Šimíček
předseda senátu